

## Hồi Thứ Năm Mười Mốt

### Tôn Tần thừa cơ thoát nơi cũi sắt, Đông Ba đêm tối xông phá dinh tề.

Nói về Nam Cực khiến đỡ Bạch Viên dậy, rồi dẫn các tiên rượt tới dinh Tần đòi kim đao bửu phiến. Năm vị đế quân sai Vương Tiễn dẫn quân cung tên hỏa pháo ra dinh ngăn cự. Vương Tiễn vâng lệnh đem quân cung tên hỏa pháp ra dinh ngăn cự. Vương Tiễn vâng lệnh đem quân ra dinh ngăn cự. Nam Cực cự không nổi, phải dẫn chúng tiên trở về. Vương Tiễn thấy vậy đang muốn thân binh, bỗng thấy giữa không trung rớt xuống một người bị tên, quân sĩ áp lại bắt trói, té ra là Tôn Tần. Vương Tiễn rít tên cho Tôn Tần rồi dẫn về huỳnh la trưởng, Hải Triều ngó thấy mừng, kể ngó Thổ tư vào nói: "Khi tôi đến cửa tây đài tự tiên có bắt được tên đồng nhi tên là Bạch Hạc xin đem vào nạp cho Lão tổ". Hải Triều nói: "Nay đã bắt được hai gã này thì mai ta sẽ đem hai gã mà đổi lấy mười lăm vị chơn Nhơn, rồi cùng Nam Cực giảng hòa, ai về động nấy cho khỏi lụy đến hồng trần. Nhưng còn Tôn Tần nhiều lần tác quái, vậy đánh cho nó ít trượng để răn tội về sau". Nói đoạn sai treo đánh Tôn Tần. Còn Bạch Hạc thì hãy cột vào lưng bằng. Thổ Tư vâng lệnh làm liền, xảy thấy Trung Ba tay tả cầm quạt long tu, tay hữu cầm tước huê kim đao, nói với Hải Triều rằng: "Tôi khi vào trận, lấy được hai thứ này, xin dâng cho lão tổ". Hải Triều tiếp lấy, vui mừng nói rằng: "Bần đạo ở trong trận nó, bị mất luôn tám vật báu, nay đế quân lấy được hai vật này, cũng đủ thưởng lại mấy món kia". Đang nói chuyện bỗng nghe Tôn Tần bị treo, la lớn lên rằng: "Phải trả kim đao bửu phiến lại cho mau, nếu không lão tổ ra sẽ đến đây thì bọn mi không còn tánh mạng". Các vị tiên nói: "Thằng cụt thấy long tu phiến và tước huê đao, chắc làm sao nó cũng lộng thần thông mà lấy lại, chi bằng đem nó bỏ vào cũi sắt, dùng bùa ếm trên nê hườn cung thì hơn". Hải Triều khen phải, tức thì sai bỏ Tôn Tần vào cũi rồi ếm bùa chắc chắn.

Còn Bạch Hạc bị trói, nhân lúc vắng người biến ra con muỗi mà bay ra khỏi lư bằng, rồi biết lại nguyên hình nhắm dinh Tề bay tới.

Nói về Bạch Hạc đồng tử bay về Lâm Tri, Hải Triều ngó thấy song chẳng rượt theo, bèn nói với các tiên rằng: "Để nó cũng không ích gì, quý hồ phải giữ Tôn Tần cho thật chắc thì hơn".

Nói về bên Tề, Nam Cực bị một trận bèn trở về đài tự tiên thấy cờ tự tiên ngã nằm dưới đất, còn Bạch Hạc chẳng biết đi đâu, liền co tay đoán biết các việc rồi, kể có các tiên vào báo công, Đông Phương Sóc đang câu tiên tảo, Liên Huê dân như ý châu, Tây Phương Sóc dâng tên tảo, Liệp My tiên dân hỗn cầu, Vương Thuyền thì đánh gãy câu tiên đả, Hoạt Phát tiên đốt được dây khốn tiên, Văn Xương đánh bể ngọc như ý, Vương Ngao Thâu được câu tiên. Nam Cực thấy vậy rất mình, còn đang khen công các vị, bỗng thấy Bạch Hạc bay về, đem hết các việc từ khi bị Thổ Tư bắt được thuật lại một hồi. Nam Cực nói: "Nay tuy Tôn Tẫn bị bắt nhốt vào cũi, song Tôn Tẫn có phép diệu vô cùng, chẳng bao lâu cũng sẽ thoát qua khỏi được". Nói rồi đi bắt Khích Khánh và Khoản Chung, cùng các tiên trở về Văn Ba điện.

Nói về Tôn Tẫn bị nhốt trong cũi bên Tần, thừa lúc vắng người bèn dùng phép đổi hình lên ra khỏi cũi tìm kiếm cặp gậy rồi đi lên tới lầu bằng đằng trộm lại kim đao, bửu phiến. Thổ Tư và Vận Pháo vâng lệnh coi giữ hai vật báu, thấy Tôn Tẫn ở ngoài đi tới thì vội vàng chạy tới ngăn cản. Tôn Tẫn chỉ gậy nạt rằng: "Hai gã muốn tốt thì phải mau mau trả kim đao, bửu phiến lại cho ta, nếu trái lời thì hai gã chẳng còn tánh mạng". Thổ Tư và Vận Pháo xông tới đánh đùa, Tôn Tẫn cử gậy rước đánh, đánh được ba hiệp, thì Tôn Tẫn quày trầu bỏ chạy, hai chơn nhón rắng sức rượt theo, ra khỏi lầu bằng thì chẳng thấy hình dạng Tôn Tẫn đâu nữa. Quân canh ở lầu bằng thấy vậy chạy vào phi báo cùng Hải Triều, Hải Triều cùng Thủy Hoàng và các tiên vội vàng đến cũi xem lại, quả thấy Tôn Tẫn đang nằm trong cũi. Hải Triều sai Vương Tiễn mở cũi dẫn ra coi có thiệt là Tôn Tẫn chẳng, rồi dạy quân đánh cho ít trượng. Vương Tiễn vâng lời, dẫn Tôn Tẫn ra nhìn kỹ, thấy rõ ràng là Tôn Tẫn, sai quân áp lại đánh đùa, đánh thôi người đó kêu la inh ỏi rằng: "Xin tướng quân hãy xét rõ chân tình, tôi thiệt là một tên quân vô tội". Vương Tiễn nghe nói, dạy quân ngừng roi, người đó đến trước mặt Thủy Hoàng mà bẩm rằng: "Tôi vốn là một tên quân cung tiễn, tên Lý Tứ, vâng lệnh Điện tay hầu cầm cung ra dinh, thỉnh linh hôn mê té nhào xuống đất, đến khi tỉnh lại thì thấy bị đòn, tôi thiệt không có tội tình chi, xin bệ hạ rộng lượng xét lại". Thủy Hoàng nghe rồi, trong bụng rất hồ nghi, nói: "Rõ ràng là Tôn Tẫn nằm trong cũi, bây giờ lại hóa ra một tên quân!" Kế đó thấy Thổ Tư và Văn Pháo thở hồng hộc chạy tới, bẩm rằng: "Khi này Tôn Tẫn lộng phép, đến lầu bằng, chúng tôi đánh đuổi ra khỏi lầu bằng thì y biến mất, đến chừng vào xét lại lầu bằng thì hai vật báu bị mất rồi". Hải Triều nghe xong giận lắm, nói rằng: "Tôn Tẫn dám tác quái khi ta, ta quyết chẳng dung y. Bây giờ hai đứa đều trốn hết ta phải liệu kế cứu mười lăm vị chơn nhón". Đông Ba nói: "Canh ba đêm nay để tôi đi đến dinh Tề, cứu các vị chơn nhón ra rồi dùng lửa đốt cho thành Lâm Tri cháy ra tro bụi". Hải Triều hỏi: "Có cần ai cùng đi?" Đông Ba nói: "Xin cho Tử Trước cùng đi là đủ".

Nói về Tôn Tần lấy được bửu bối, đem về ra mắt Nam Cực. Nam Cực vui mừng chẳng xiết, xảy đâu một trận gió lạnh thoáng qua. Nam Cực liền bấm tay đoán quẻ, rồi thất kinh nói: "Đêm nay có Đông Ba đến cướp ngục rồi dùng ta muợn chơn hỏa đốt dinh ta. Lửa tam muội vốn rất kỳ diệu, gặp nước chẳng tắt, mà lại tức thể thêm dầu, duy chỉ có Tứ Hải Long vương làm mưa mới tắt được. Vậy ta phải thỉnh Tứ Hải Long vương dâng phá phép ấy, rồi thừa cơ đánh cho bọn Đông Ba hoảng vía kinh hồn". Nói rồi sai đòi các tiên vào dặn kế, các tiên lãnh lệnh rồi đi, Nam Cực ra ngoài trưởng, xem thấy giữa không trung có một người thì biết ngay là Tử Trước toan xuống cướp ngục. Nam Cực bay tuốt lên mây hươi như ý nhắm Tử Trước đánh tới, Tử Trước múa gươm đánh đỡ, hai người đánh vui một trận rất hưng.

Đông Ba thấy Nam Cực mắc đánh với Tử Trước thì lật đật bay lên xuống dinh tề, nhắm tiên lao đi tới.

Tới nơi thấy ngoài cửa dán linh phù, Đông Ba vừa bước đến gõ bùa thì Mao Toại và Bạch Viên ngó thấy, bèn đốt pháp làm hiệu, các tiên bốn mặt áp tới vây phủ Đông Ba. Đông Ba ráng sức tả xông hữu đột, một cây như y đỡ gậy Vương Thuyền, ngăn búa Vương Ngao, bắt trượng Đông Phương Sóc, đỡ côn Tây Phương Sóc, ngăn roi Phục Hổ, đánh vọt chùy Giáng Long; Đông Ba tuổi tuy già song sức còn mạnh, một mình cự nổi đám tiên, phá trùng vây thoát chạy, các tiên chẳng dám rượt theo. Đông Ba tuốt thẳng đến dinh Tề định đốt Bạch Hổ điện, tới nơi vội toan bắt ấn hóa phép, bỗng thấy Tôn Tần cỡi trâu đi lại. Đông Ba liệu không dùng phép được bèn lén chạy ra cửa đông, toan dùng phép lửa, xảy đâu Liệp My tiên ở trên không bay xuống, hươi kích đâm Đông Ba, Đông Ba múa như ý rước đánh, đánh được vài hiệp thì Liệp Mi tiên liền liệng đả thần đánh trúng con thanh loan của Đông Ba cỡi, Thanh Loan đập cánh bay qua phía Nam, Xảo gặp Liên Huê chặn đánh. Đông Ba hóa lửa đốt liền, Liên Huê hả miệng nhả ra một bông sen, ngăn lửa không cho cháy tới mình. Đông Ba liệu đánh chẳng lại, bèn quày mình bay tới cửa tây, bỗng lại gặp Vân Xương cản đánh, hai người đánh nhau hơn hai mươi hiệp, kế có Trường tiếu đến đánh giúp sức Văn Xương, Đông Ba không đánh nữa, giục thanh loan bay tuốt lên mây, vừa gặp lúc Nam Cực liệng tiên thiên đại ra, rút Tử Trước vào túi. Đông Ba thấy vậy bèn kêu lớn rằng: "Nam Cực chớ có vô lễ, có ta là Đông Ba đế quân đến đây".